

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Pelham GmbH, Moses Pelham ja Martin Haas

Vastapuolet: Ralf Hütter ja Florian Schneider-Esleben

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kyseessä direktiivin 2001/29/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettu äänitetuottajan kappaleen valmistamista koskevan yksinoikeuden loukkaaminen, kun hänen äänitteestään otetaan pieniä äänipätkiä ja siirretään toiseen äänitteeseen?
- 2) Onko äänite, joka sisältää toisesta äänitteestä siirrettyjä pieniä äänipätkiä, direktiivin 2006/115/EY ⁽²⁾ 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu toisen äänitteen kopio?
- 3) Voivatko jäsenvaltiot antaa säännöksen, jossa – kuten UrhG:n 24 §:n 1 momentissa – selvennetään, että äänitetuottajan yksinoikeuden suojan ala on luonnostaan rajoitettu tämän äänitteen kappaleen valmistamiseen (direktiivin 2001/29/EY 2 artiklan c alakohta) ja levitykseen (direktiivin 2006/115/EY 9 artiklan 1 kohdan b alakohta) siten, että itsenäistä teosta, joka on luotu äänitetuottajan äänitettä vapaasti käyttäen, saadaan hyödyntää ilman tuottajan suostumusta?
- 4) Käytetäänkö teosta tai muuta direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettua suojattua aineistoa lainauksia varten, jos ei ole havaittavissa, että käytetään vierasta teosta tai muuta vierasta suojattua aineistoa?
- 5) Jätetäänkö äänitetuottajan kappaleen valmistamista koskevaa oikeutta ja levitysoikeutta (direktiivin 2001/29/EY 2 artiklan c alakohta ja direktiivin 2006/115/EY 9 artiklan 1 kohdan b alakohta) ja näiden oikeuksien poikkeuksia ja rajoituksia (direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 2 ja 3 kohta ja direktiivin 2006/115/EY 10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke) koskevissa unionin oikeuden säännöksissä liikkumavaraa niiden saattamisessa osaksi kansallista oikeutta?
- 6) Millä tavoin unionin perusoikeuskirjan mukaiset perusoikeudet on otettava huomioon määritettäessä äänitetuottajan yksinoikeuksien suojan laajuutta hänen äänitteensä kappaleen valmistamista koskevan oikeuden (direktiivin 2001/29/EY 2 artiklan c alakohta) ja levitysoikeuden (direktiivin 2006/115/EY 9 artiklan 1 kohdan b alakohta) osalta sekä näitä oikeuksia koskevien poikkeuksien (direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 2 ja 3 kohta ja direktiivin 2006/115/EY 10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke) ulottuvuuden osalta?

⁽¹⁾ Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10).

⁽²⁾ Vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/115/EY (EUVL 2006, L 376, s. 28).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Cluj (Romania) on esittänyt 9.8.2017 – IQ v. JP

(Asia C-478/17)

(2017/C 347/22)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Cluj

Pääasian asianosaiset

Kantaja: IQ

Vastaaja: JP

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Tarkoitetaanko asetuksen 15 artiklassa käytetyllä ilmauksella ”jäsenvaltion tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia tutkimaan pääasian” sekä niitä tuomioistuinta, jotka tutkivat asian ensimmäisenä oikeusasteena, että muutoksenhakutuomioistuinta? On selvítettävä, voidaanko asia siirtää Bryssel II -asetuksen⁽¹⁾ 15 artiklan nojalla sellaiseen tuomioistuimeen, jolla on paremmat edellytykset käsitellä asia, jos toimivaltainen tuomioistuin, jota pyydetään siirtämään asia sellaiseen tuomioistuimeen, jolla on paremmat edellytykset sen käsittelyyn, on muutoksenhakutuomioistuin, kun sitä vastoin tuomioistuin, jolla on paremmat edellytykset käsitellä asia, on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin.
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, miten toimivaltaisen tuomioistuimen, joka siirtää asian tuomioistuimeen, jolla on paremmat edellytykset käsitellä asia, on meneteltävä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman ratkaisun osalta?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL 2003, L 338, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (Irlanti) on esittänyt 9.8.2017 – Neculai Tarola v. Minister for Social Protection

(Asia C-483/17)

(2017/C 347/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Neculai Tarola

Vastapuoli: Minister for Social Protection

Ennakkoratkaisukysymys

Jos unionin toisen jäsenvaltion kansalainen, joka on ensin käyttänyt 12 kuukauden ajan oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, saapuu vastaanottavaan valtioon ja työskentelee siellä (muuten kuin määräaikaisessa työsuhteessa) kahden viikon ajanjakson, jolta hänelle maksetaan palkkaa, ja sen jälkeen joutuu tahtomattaan työttömäksi, säilyttääkö kyseinen kansalainen tällöin työntekijän aseman vielä vähintään kuuden kuukauden ajan direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ 7 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla, jolloin hän olisi oikeutettu sosiaalivastuuksiin tai mahdollisesti sosiaaliturvaetuuksiin samalla perusteella kuin jos hän olisi vastaanottavassa valtiossa asuva tämän valtion kansalainen?

⁽¹⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL 2004, L 158, s. 77).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 14.8.2017 – Hoteles Piñero Canarias, S.L. v. Godfrey Keefe, edunvalvojanaan Nik Eyton

(Asia C-491/17)

(2017/C 347/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom